

پرده نقره‌ای

«دختر خوب» به آمریکای رود

فیلم کوتاه «دختر خوب» به کارگردانی راحله کریمی و تهیه‌کنندگی مانسی قندی به یازدهمین دوره جوایز سالانه آرلینگتون راه یافت. «به گزارش ایلنا، دختر خوب» که پیش از این به جشنواره‌های ایشیا و سیکار دیوی ایتالیا و لینز اتریش هم راه یافته بود یک داستان واقعی از سکوت اجباری یک دختر را در ۱۴ دقیقه روایت می‌کند. بهزاد خلج، شقایق فریادشیران و مبینا آزادی بازیگران و هاشم مرادی (مدیر فیلمبرداری)، مسیح حدپور سراج (مدیر صدابرداری) حجت بابایی (طراح گریم)، فاطمه پاقلمن‌زاد (مجری طرح)، سیامک میثاقی (تدوین) و سولماز اعتمادی فرست اسکرین فیلم (بخش کننده) دیگر عوامل این فیلم کوتاه هستند. جشنواره آرلینگتون در تاریخ چهارم تا چهاردهم نوامبر سال جاری در واتر تاون، در ایالت ماساچوست آمریکا برگزار خواهد شد.

میراث

کشف انواع تدفین‌های ایلامی در گورستان تاریخی شُغاب بوشهر

فاز نخست پروژه کاوش گورستان تاریخی شُغاب بوشهر با هدف ایجاد سایت موزه پویا و معرفی شایسته میراث ارزشمند کرانه‌های خلیج فارس انجام شد. به گزارش ایلنا، مصطفی دهم‌پهلوان، سرپرست هیأت باستان‌شناسی، گفت: گورستان تاریخی شُغاب در جبهه جنوبی محله شُغاب بوشهر واقع شده و از غرب به ساحل دریا، از شرق به محله دواس و از جنوب به سایت نظامی محمودی می‌شود. او اشاره به اینکه امروزه گورستان شُغاب با پهنه‌های در حدود ۵۵ هکتار بخشی از پارک شُغاب را در برمی‌گیرد تصریح کرد: این گورستان با توجه به همجواری با محوطه ایلامی تل پی‌تل و محوطه‌های ساسانی در بخش کرانه‌های شهر بوشهر و ریشهر به گورستان ایلامی نیز مشهور است. این باستان‌شناس اظهار کرد: با توجه به کاوش‌های صورت گرفته سه نوع تدفین شامل گورهای سنگ چین مستطیلی، گورهای چاله‌سنگی مستطیلی و خمره‌های آذری در جهت شرقی-غربی این محوطه بدست آمده و با توجه به پژوهش‌هایی که تا کنون انجام شده تمامی باستان‌شناسان اتفاق نظر دارند، عمده این تدفین‌ها در بازه زمانی از اواخر دوره اشکانی تا پایان دوره ساسانی قرار می‌گیرند.

سرپرست هیأت کاوش گفت: این محوطه در دهه‌های گذشته محل دفن نخله‌های شهری بوده و به کرات توسط شهرداری مورد خاکریزی تبدیل شده و بخش‌هایی نیز در زیر سازه‌های اداری، تفریحی و اقامتی شهری مدفون شده است اما در ماه‌های گذشته مدیران شهری و اداره کل میراث فرهنگی استان بوشهر اقدامات و تمهیداتی برای نجات این گورستان تاریخی در دستور کار خود قرار دادند. دهم‌پهلوان در پایان اهداف اصلی و مهم در نظر گرفته شده برای ادامه کاوش در این گورستان را، تعیین عرصه و حریم محوطه گورستان شُغاب و حفاظت و صیانت از آن با حمایت و همکاری مستقیم دستگاه‌های متولی بارویکردی علمی، کاوش بخشی از گورستان و ایجاد سایت موزه پویا، انجام پژوهش‌های انسان‌شناسی و باستان‌شناسی بر روی بقایای گورستان در صورت پیش‌تیبانی و حمایت مالی، معرفی شایسته میراث ارزشمند کرانه‌های خلیج فارس و... عنوان کرد.

نگاهی به نمایش «درخت شیشه‌ای آلمان»

روایتهایی که دیگر نمی‌بینیم

احسان زیور عالم

در غیاب فانتزی در سینمای ایران، شاید تئاتر مأمین مناسب‌تری برای فانتزی‌ها باشد. جایی که بشود دنیایی ساخت متعلق به خود که در آن قواعد و مناسبت‌ها بر پایه ذهنیت فردی باشد. اینکه به مخاطب اثبات کنیم جهان پیش روی تونه آن چیزی است که تو زیست می‌کنی؛ بلکه آن چیزی است که من ساخته‌ام. فانتزی کردن دنیای اثر و عدول از واقعیت روز، لذت‌بخش است. با این حال در تئاتر هم آندک کارگردانی تلاش می‌کنند جهانی بر ساخته و محتمل

در دنیای فانتزی خویش بسازند. رسیدن به قواعدی متفاوت از واقعیت روز سخت است. هر از گاهی در نمایش‌ها تلاش‌هایی می‌شود برای بر هم ریختن قواعد، اینکه اتفاقی خرق عادت رخ دهد؛ اما این موضوع محدود و معدود است. «درخت شیشه‌ای آلمان» شاید یکی از آندک تلاش‌هایی است برای رسیدن به جهان فانتزی. نمایش فرید قادر پناه - که با وجود تولید چند کار دیگر، نخستین مواجهه من با او بود - تلاشی است برای بر هم زدن دنیای محسوسات ما، جایی که بعد از زمان و مکان در بند قوانین نیوتونی، به ما اجازه عدول نمی‌دهد و شاید تنها مکان برای شکستن این غل و زنجیر در دناک، جهان نمایش باشد. نمایش «درخت...» بی‌شبهت به آثار علمی - تخیلی و یا فانتزی‌های مشهور نیست. چیزی شبیه دنیای نارنیا و آشوب جومانچی روی صحنه شکل می‌گیرد. کنایه توسط یک زوج خریداری می‌شود و در یک ساعت پیش‌رو، همه چیز کن فیگون می‌شود. شخصیت‌ها در زمان پس و پیش می‌شوند و در مکان بسان ذره‌ای معلق این سو و آن سو می‌روند. چیزی شبیه مفهوم اوربیتال در شیمی. شاید این وضعیت به سابقه مهندسی کارگردان هم بازگردد، جای که فیزیک کوانتوم به ما اجازه می‌دهد بعد نیوتونی زمان و مکان را نادیده بگیریم و دنیایی تازه بیافرینیم. در «درخت...» ناگهان دنیای واقعی جوزف دستخوش تغییراتی می‌شود که طی آن گذشته و

تجسمی

نمایش آثار هنرمندان ایرانی در موزه آسیا سوسایتی

آثاری از ۲۳ هنرمند ایرانی به مدت هشت ماه در نیویورک به نمایش درمی‌آید. به گزارش هنر آنلاین، نمایشگاه «شورشی، شوخ، عارف، شاعر» ۱۰ سپتامبر ۲۰۲۱ در موزه Asia Society در نیویورک افتتاح شد. نمایشگاه پاییزی آسیا سوسایتی برگرفته از مجموعه هنری محمد افخمی، شامل آثاری از ۲۳ هنرمند ایرانی است. در این آثار تجربیات و هویت چند وجهی سه نسل از هنرمندان که داخل یا خارج از ایران کار می‌کنند قابل مشاهده است و مواردی مثل تجدید نظر در زیبایی‌شناسی سنتی و بررسی موضوعاتی مانند جنسیت، مسائل اجتماعی و معنویت دیده می‌شود. آثار هنری از سال ۱۹۹۸ تا به امروز در این مجموعه به نمایش درآمده است و کارهایی در انواع مختلف رسانه‌ها، از نقاشی و مجسمه‌سازی گرفته تا عکاسی، چیدمان، ویدئو و... را در بر می‌گیرد. شیوا احمدی، مرتضی احمدوند، شیرین علی‌آبادی، افروز امیلی، نازگل انصاری‌نیا، محمودبخشی، علی بنی صدر، علیرضادبانی، محمد احصایی، منیر فرمانفرمایان، پرستو فروهر، شادی قدیریان، رکنی حائری زاده، خسرو حسن زاده، شسیرازه هوشیاری، وای.

زی. کامی، عباس کیارستمی، فرهاد مشیری، تیمو ناصری، شیرین نشاط، شاهپور پویان، حامد صحیحی و پرویز تناولی هنرمندانی هستند که آثار آن‌ها به نمایش درآمده است. آسیا سوسایتی یک سازمان غیرانتفاعی است که بر افزایش اطلاعات جهان درباره آسیا تمرکز دارد. این انجمن دارای چندین مرکز در اطراف دنیا است. آسیا سوسایتی در سال‌های گذشته برای نمایش هنر و فرهنگ غنی ایران، از نمایش‌های تاریخی امپراتوری صفویه و ساسانیان، تا نمایشگاه ایران مدرن و ارائه تکنگاری

هنرمندان معاصر را برگزار کرده است. تا ۸ می ۲۰۲۲ در موزه آسیا سوسایتی نمایشگاه «شورشی، شوخ، عارف، شاعر» ادامه دارد.

نمایشگاه «انسان بودن» در گالری پروژه‌های آران برپا شد

که تصور می‌کند گربه است. یک روز موش با گربه‌ای روبرو شد که می‌خواست او را بخورد، اما موش به گربه گفت تو نمی‌توانی مرا بخوری چون من یک گربه هستم، هر چند ممکن است شکل و شمایل به گربه‌ها نخورد. اما گربه شروع به خوردن او کرد و موش درون تشتش لباسشویی که پر از آب و صابون بود پرید و خودش را غرق کرد. این هنرمند افزود: من سعی کردم این مفهوم را گسترده‌تر کنم و بگویم اگر حیوانات بخواهند به عنوان انسان شناخته شده و وارد دنیای انسان‌ها شوند چه

می‌شود. سارا توانا در ادامه گفت: چیدمان میز و جوجه‌ها بخش اصلی نمایشگاه و نشان دهنده همان ایده اصلی کار است. این ایده در سالن‌های بعدی ادامه پیدا می‌کند و با دنیایی مواجه می‌شویم که چندان حیوانی نیست و بیشتر انسان‌ها در آن می‌بینیم، اما انسان‌هایی ناقص، سر بریده، بدون پا و... آدم‌ها وقتی می‌خواهند به اجتماع دیگری بروند می‌دانند که ممکن است در آنجا قبول نشوند، با این حال می‌پذیرند که باید بهایی بپردازند تا در این مسیر به جلو روند.

اجزای آن جدا جدا ساخته شده‌اند. برایم اهمیت داشت که این قطعات به چه شکلی در فضا چیدمان می‌شوند و به همین دلیل آن‌ها را به گونه‌ای ساختم که قابل تفکیک و در عین حال به هم مرتبط باشند. پایه این کارها پایه‌ماشه است اما برای اینکه حالت صیقلی روی آن‌ها به وجود آورم موادی را به کار اضافه می‌کنم تا به این فرم نهایی دست پیدا کنم. توانا ادامه داد: ایده اولیه این مجموعه از داستان «زوال فرشته» اثر یوکیو می‌شیمایا آمده است. در بخشی از این داستان در باره یک موش صحبت می‌شود

نمایشگاه آثار حجمی سارا توانا با عنوان «انسان بودن» در گالری پروژه‌های آران برپا شد. توانا در گفت و گو با هنر آنلاین درباره شکل‌گیری این مجموعه گفت: این آثار در طول چند سال شکل گرفته و